

Býarmyndir ganga aftur í havnargøtum

Tað er kanska heitasti dagur í árinum, tá eg fari gangandi gjøgnum tær smalu gøturnar úti á Reyni, elsta býarpartinum í høvuðsstaðnum. Eg hyggi leitandi eftir navnaskeltunum á teimum ymisku húsunum, inntil eg loksins finni navnið, undir Kletti, goymt aftanfyrri íslendsku sendistovuni, ið júst er vorðin málað av nýggum

Ulla undir Kletti og Atli Klein Olsen njóta góðveðrið

Mynd: Álvur Haraldsen

Hallur av Rana

Eg stígi varisliga inn í lítlu, gomlu húsini, men við eitt gongur innara hurðin upp og eg verði møttur við stórum smílum. Her búgva hjúnini Ulla undir Kletti, 74 ár, og Atli Klein Olsen, 75 ár, í barndómsheiminum hjá Ullu undir Kletti, har hennara familja hevur búleikast í yvir hundrað ár.

Tey bæði eru tað, ið vanliga verður kallað ein býarmynd í Havn. Síðani nítiárinu hevur tað nevnliga verið ein vanlig sjón at síggja tey bæði ganga ein langan túr yvir við Strond árla á morgni, óansæð hvussu veðrið hevur verið.

– Vit plagdu at ganga frá Reyni og yvir til Strond, og so allan vegin yvir til rundkoyringina á Hálsi, og so oman aftur í býin. Tað gjørdi vit hvønn einasta dag í eini fimtan ár í øllum veðrið. Tað gjørdi ikki mun, um tað var kavi, stormur, regn ella sól, greiða tey bæði frá.

Læknaboð

Tað var eftir at Atli Klein Olsen hevði fingið staðfest, at hann hevði ov høgt kolesterol, at Andor Ellefsen, kommunulækni, gav honum greið boð um, at hann mátti røra seg meira.

– Eg fekk boð um at ganga sjei km um dagin, so tað gjørdi vit, sigur Atli Klein Olsen.

Hetta var langt áðrenn heilsuráki skolaði yvir Føroyar, og tá var ikki vanligt, at fólk vóru til gongu ella runnu í gøtunum.

– Vit plagdu at fara tá um seks tíðina fyrri at sleppa undan ferðsluni. Tá var óvanligt, at vit møttu nøkrum. Tað var líka Poul Michelsen og Eiríkur Højgaard, men annars ikki nøkrum øðrum. Men nú renna fólk sum eg veit ikki hvat. Tað er ein øgilgur munur, men tað er bara gott, sigur Ulla undir Kletti.

Sjúka steðgaði teimum

Gangitúrarnir fingi tó ein bráðan enda, tá Ulla undir Kletti í 2012 gjørdist sjúk.

– Eg fekk knappliga seks blóðproppar, harav triggjar í lunguni. Tað ljóðar lægið, tí eg var væl fyri, men læknin segði eisini, at tað helst gekk so væl, tí eg havi gingið so nógv, sigur Ulla undir Kletti.

Hjúnini vóru tó bitin av gongutúrnum, og nakrar blóðproppar steðgaði ikki teimum, tó at túrarnir ikki eru eins langir longur.

– Vit ganga ein túr upp á 45 minuttir hvønn morgun, og einaferð aftrat seinni á degnum. Her liggur alt so tætt við, so vit ganga út á Tinganes, oman í Vágsbotn, út á Skansan og so runt ymsastaðni í Havnini, sigur Atli Klein Olsen.

Paríð viðgongur tó at tey sakna

teir longu túrarnar, ið hjúnini plagdu at ganga yvir við Strond.

– Eg kundi gingið einsamallur, men tað tími eg ikki sjálvur, sigur Atli Klein Olsen við eitt sindur av longslu í røddini, áðrenn Ulla undir Kletti heldur fram.

– Man vil so gjarna, men orkan er ikki tann sama sum áðrenn sjúkuna. Men bara tað, at man roynir at røra seg, heldur enn at seta seg niður og einki gera, ger ein mun. Men eg sakni túrarnar yvir við Strond og at síggja náttúruna, lombini, gásarungarnar og dunnuungarnar, sigur Ulla undir Kletti at enda.